

UZASADNIENIE

W dniu 29 czerwca 2022 r. wpłynął do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. wniosek o ukaranie radcy prawnego A. G. (dalej także: "obwiniona") wpisanej na listę radców prawnych pod numerem (...). Rzecznik Dyscyplinarny (...) (...) W. zarzucił obwinionej, że:

1)

w okresie od dnia 9 maja 2018r. Do dnia 16 lipca 2020r., (...) W. wykonywała umowę zlecenia na prowadzenie sprawy z zakresu dochodzenia roszczeń powypadkowych zawartą w dniu 31 sierpnia 2017r., w której honorarium było uzależnione od pozytywnego wyniku prowadzonej sprawy co stanowi postępowanie sprzeczne z zasadami etyki i narusza art.36 ust 3 (...) w zw. z art. 64ust 1 ustawy o radcach prawnych

2)

w dniu 17 lipca 2020 r. rozliczając prowadzoną sprawę w oparciu o umowę zlecenia na prowadzenie sprawy z zakresu dochodzenia roszczeń powypadkowych zawartą dnia 31 sierpnia 2017 r. potrąciła z zasądzonego na rzecz A. S. roszczenia kwotę kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 2400 zł wbrew treści § 7 ust 1 lit b wyżej wskazanej umowy co stanowi postępowanie sprzeczne z zasadami etyki polegające na nierozliczeniu się z Klientem w sposób ustanowiony w umowie, a także postępowanie sprzeczne z prawem, a także godnością zawodu i narusza art. 6, art.8 (...) w zw. z art.2 oraz art.64 ust 1 ustawy o radcach.

Po rozpoznaniu w dniu 22 sierpnia 2022r. sprawy obwinionej oraz przeprowadzeniu wnikliwego postępowania dowodowego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny (...) W. orzeczeniem z dnia 22 sierpnia 2022 r. sygn. akt OSD 29/22 uznał obwinioną za winną zarzucanych jej czynów w punktach od 1 do 2 i wymierzył jej karę łączną karę pieniężną za każdy z zarzucanych jej czynów.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny (...) W. zważył co następuje:

Zebrany w sprawie materiał dowodowy w ocenie (...) wskazuje, że obwiniona dopuściła się zarzucanych jej (...) wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego czynów.

Tytułem wstępu odnosząc się do podstaw odpowiedzialności dyscyplinarnej radców prawnych, konieczne jest wskazanie, że ustawodawca w przepisie art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych wprost wskazał, że radcowie prawni i aplikanci radcowscy podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swych obowiązków zawodowych. Nie można także pominąć tego, że od każdej osoby wykonującej zawód związany z ochroną prawną, wymaga się ponadstandardowego sposobu postępowania, tak w życiu zawodowym jak i prywatnym.

Nie ulega wątpliwości, że zachowanie właściwych standardów postępowania ma fundamentalne znaczenie w odniesieniu do działalności zawodowej radcy prawnego związanej ze świadczeniem pomocy prawnej, jako głównego przedmiotu aktywności danego podmiotu. Wyższe standardy postępowania nałożone na radców prawnych, jako przedstawicieli zawodu zaufania publicznego, wynikają przede wszystkim z konieczności ochrony godności i autorytetu radcy prawnego i korporacji, jako pewnej wartości, z której wyprowadza się wzorcową powinność zachowania (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30 stycznia 2019 r., sygn. akt II DSS 16/18).

Ocena zachowania radcy prawnego w kontekście przesłanek odpowiedzialności dyscyplinarnej dokonywana jest w toku postępowania dyscyplinarnego, którego zasadniczym celem jest stanie na straży właściwego wykonywania zawodu, to znaczy w zgodzie z przepisami prawa i godnością zawodu.

Ze względu na zarzucane obwinionej sprawstwo popełnienia dwóch różnych przewinień dyscyplinarnych Okręgowy Sąd Dyscyplinarny (...) W. ustalił stan faktyczny co do każdego z zarzutów i rozważył je co do winy i kary osobno.

Kwestia rozliczeń finansowych z klientem, wynagrodzenie, w tym sposób jego ustalenia należy do jednego z najbardziej istotnych elementów wykonywania zawodu radcy prawnego. Najlepszym tego przykładem jest uregulowanie wynagrodzenia radcy prawnego w odrębnej części (...) Rozdziale 4 w art. 36-37. Zgodnie z ust. 1 art. 36 (...) wynagrodzenie radcy prawnego obejmuje honorarium i wydatki. Wysokość wynagrodzenia lub sposób jego ustalenia powinny być uzgodnione z klientem przed przystąpieniem do świadczenia pomocy prawnej.

W niniejszej sprawie, jak wynika wprost z umowy zlecenia obsługi prawnej datowanej na 31 sierpnia 2020 r. obwinionej przysługiwało honorarium określone procentowo jako 17 % kwoty uzyskanego świadczenia powiększonego o należny podatek VAT. Wynagrodzenie to w całości, uzależnione było od osiągnięcia rezultatu, czyli uzyskania dla zleceniodawcy – A. S. roszczenia od Ubezpieczyciela.

W tym miejscu wskazać należy, że zgodnie z art. 36 ust 3 (...) Rady prawnemu nie wolno zawierać z klientem umowy, na mocy której klient zobowiązuje się zapłacić honorarium za prowadzenie sprawy wyłącznie w razie osiągnięcia pomyślnego jej wyniku, chyba że co innego stanowią przepisy prawa. Dopuszczalna jest natomiast umowa, która przewiduje dodatkowe honorarium za pomyślny wynik sprawy, zawarta przed ostatecznym rozstrzygnięciem sprawy.

Wobec powyższego wskazać należy, że obwiniona ustaliła sposób wynagrodzenia z A. S. w sposób sprzeczny z zasadami Etyki Radcy Prawnego. W ocenie (...) (...) W. Rzecznik Dyscyplinarny prawidłowo ustalił, że obwiniona prowadziła sprawę A. S. w oparciu o umowę zlecenia w której wynagrodzenie pełnomocnika było uzależnione od pomyślnego wyniku sprawy czym wprost naruszyła art. 36 ust 3 (...).

Co więcej ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika jednak, że obwiniona potrąciła sobie z zasądzonej na rzecz A. S. kwotę 2400 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego pomimo tego, że kwota ta nie została zasądzona przez Sąd na rzecz A. S.. Także działanie stanowi zdaniem (...) nadużycie zaufanie na linii klient – profesjonalny pełnomocnik. W żaden sposób nie zostało udowodnione, jakie okoliczności uzasadniałyby zasadność potrącenia takiej kwoty od pokrzywdzonej. W ocenie (...) (...) W. działanie takie było sprzeczne z zawartą z A. S. umową zlecenia. W tym zakresie, zasady jakimi powinien kierować się przedstawiciel zawodu zaufania publicznego (jakim jest radca prawny), wskazywałyby na konieczność co najmniej wyjaśnienia klientowi powodów potrącenia takiej właśnie sumy wbrew zapisom zawartej z nim umowy zlecenia. W ocenie (...) (...) W. zarówno w tym zakresie Rzecznik Dyscyplinarny prawidłowo ustalił, że treść umowy zawartej z A. S. nie przewidywała możliwości pobrania z zasądzonego roszczenia kosztów zastępstwa procesowego w przypadku gdyby nie były one zasądzone na rzecz Klienta przez Sąd.

W ocenie (...) (...) W. naruszenie obowiązku rzetelności w sprawach finansowych jest poważnym przewinieniem. Obwiniona zanim podjęła się świadczenia pomocy prawnej na rzecz A. S., winna zgodnie z art. 36 ust. 1 (...) ustalić wynagrodzenie. Ustalić, a więc omówić, wyjaśnić podstawy i wskazać, co realnie za takie wynagrodzenie uczyni. Nadto, jego obowiązkiem było doprowadzenie do ustalenia wynagrodzenia adekwatnego do planowanych czynności, powiązanego z czasochłonnością i stopniem skomplikowania. Tego obwiniona nie zrobiła Stąd też zachowanie obwinionej nie może spotkać się z karą łagodniejszą niż wymierzona kara pieniężna.

Swoim działaniem obwiniona naruszyła dobre imię i wizerunek zawodu radcy prawnego. Wobec takiej postawy obwinionej podważającej zaufanie do zawodu radcy prawnego, niezgodnej z art. 36 (...), Sąd uznał obwinioną radcę prawnego A. G. winną zarzucanych jej (...) wniosku o ukaranie czynu. Jednocześnie Sąd miał na uwadze, aby kara nie pozbawiła obwinioną możliwości wykonywania zawodu, a jednocześnie dała odczuć obwinionej, że jej zachowanie nie może być aprobowane przez samorząd radcowski. Wymierzona kara winna spowodować refleksję i powstrzymać w przyszłości od dopuszczania się naruszeń zasad etyki radcy prawnego.

Wobec tego orzeczono jak w sentencji.

Obwiniona w związku z ukaraniem ponosi zryczałtowane koszty niniejszego postępowania dyscyplinarnego na podstawie art. 706 ust. 2 zd. 1 Ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t. j. Dz. U. z 2020 r., poz. 75), którymi została obciążona w kwocie 2.400 zł (słownie: dwa tysiące czterysta złotych).

Pouczenie: Niniejsze orzeczenie nie jest ostateczne i stosownie do treści art. 70 § 4 Ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (Dz.U. z 2020 r., poz. 75) Stronom i Ministrowi Sprawiedliwości służy od niego odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego w W., które wnosi się za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego (...) W. w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem